

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/403/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714209564
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3714209564.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobcu L. zastúpeného U. proti žalovanému E., o zaplatenie 2.600,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 04. marca 2015, č. k. 7C/244/2015-42 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.600,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.300,- eur od 16.12.2013 do zaplatenia a s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.300,- eur od 16.02.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania 736,85 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet jeho právneho zástupcu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 488, § 489, § 657 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania z ktorého mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným došlo v dňoch 26.9.2013 a 27.11.2013 z titulu uzavretých zmlúv o pôžičke k vzniku záväzkovo-právnych vzťahov, z ktorých žalovanému vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi požičané finančné prostriedky, a to sumu 1300,- eur do 15.12.2013 a sumu 1300,- eur do 15.2.2014. Existenciu oboch záväzkov čo do dôvodu aj výšky žalovaný uznal písomne dňa 27.11.2013 a dňa 26.9.2013, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Pokiaľ v priebehu konania žalovaný tvrdil, že hoci svoj záväzok voči žalobcovi z titulu uzavretých zmlúv o pôžičke písomne uznal len z dôvodu, že sa riadne neoboznámil s písomným obsahom tohto uznania, v tomto smere súd prvej inštancie jeho tvrdeniu neuveril a vyhodnotil ho ako účelové, a to vzhľadom na obsahovú nenáročnosť a jednoznačnosť týchto písomných dokladov. Súd prvej inštancie mal tiež za preukázané, že strany sporu sa pred uzavretím oboch zmlúv o pôžičke poznali. Žalobca mal vedomosť o tom, že žalovaný vykonáva podnikateľskú činnosť, že v súvislosti so svojím podnikaním si prenajíma ďalšie nebytové priestory a teda mohol reálne predpokladať, že žalovaný mu finančné prostriedky poskytnuté z titulu zmluvy o pôžičke v dohodnutých termínoch vráti. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú sumu 2.600,- eur spolu s uplatneným úrokom z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z.. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď žalobcovi, ktorý bol v konaní úspešný priznal náhradu trov konania tak ako je táto špecifikovaná v odôvodnení napadnutého rozsudku.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného. Poukazoval na

tú skutočnosť, že ústna zmluva o pôžičke nespĺňa náležitosti zmluvy o pôžičke, nakoľko nedošlo k splneniu základnej podmienky platnosti zmluvy a to, že žalobca prenechal peniaze žalovanému, ktorú skutočnosť žalobca nemôže preukázať. Trval na tom, že peniaze v sume 2.600,- eur (2 x 1.300,- eur) od žalobcu nikdy neprevzal. Dôvodil, že so žalobcom sa poznali len zbežne. Uznanie dlhu nemá náležitosti. Poukazoval na to, že každý účastník zmluvy musí byť označený tak, aby nemohol byť zamenený s inou osobou, pričom fyzická osoba má byť v zmluve označená svojim menom, priezviskom, rodným priezviskom, prípadne titulom. Uvedené musí byť rodné číslo, dátum narodenia a miesto trvalého pobytu. V danom prípade tomu tak nebolo, nie je uvedené meno E. B., ale L. haman a nie je uvedená ani jeho správna adresa H. XX, ale H. XX. Z uvedených dôvodov zastával názor, že žalobca neuniesol v konaní dôkazné bremeno.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že so žalovaným sa pred uzavretím pôžičky poznali a vzhľadom k tomu, že žalovaný vykonával podnikateľskú činnosť v areáli, v ktorom svoju podnikateľskú činnosť vykonával i syn žalobcu, žalobca mohol odôvodnene predpokladať, že žalovaný mu požičané finančné prostriedky z titulu zmlúv o pôžičke v dohodnutých termínoch vráti. Dôvodil, že z textu predložených „dohôd o pôžičke v hotovosti“ jednoznačne vyplýva, že k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným došlo, nakoľko v „Dohode o pôžičke v hotovosti“ zo dňa 26.09.2013 žalovaný uznal dlh voči žalobcovi z titulu pôžičky v celkovej sume 1.300,- eur splatný podľa vzájomnej dohody jednorázovo dňa 15.12.2013 a rovnako tak v „Dohode o pôžičke v hotovosti“ zo dňa 27.11.2013 žalovaný uznal dlh voči žalobcovi z titulu pôžičky v celkovej sume 1.300,- eur splatný podľa vzájomnej dohody jednorázovo dňa 15.02.2014. Mal za to, že v oboch listinných dôkazoch žalovaný písomne uznal, že zaplatí svoj dlh, ktorý bol určený čo do dôvodu ako aj výšky. Pokiaľ žalovaný (nedopatrením zrejme uvedené, že navrhovateľ, t.j. žalobca) vo svojom odvolaní označuje zmluvu o pôžičke za neplatnú z titulu, že „ústna zmluva o pôžičke nespĺňa v zásadnom momente existenciu zmluvy o pôžičke“, z vykonaného dokazovania je zřejmé, že k uzatvoreniu predmetných zmlúv o pôžičke došlo a že tieto obsahujú všetky jej podstatné náležitosti. Pre uzavretie zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, táto môže byť uzavretá i ústne, alebo konkludentným spôsobom. Žalobca trval na tom, že žalovaný úmyselne zavádza, peniaze od žalobcu reálne prevzal, čo bolo preukázané aj v konaní pred súdom prvej inštancie. Túto skutočnosť žalovaný potvrdil i podpísaním „dohôd o pôžičke v hotovosti“. Ak by peniaze od žalobcu neprevzal, nemal by nijaký dôvod predmetné dohody podpísať. Pokiaľ žalovaný namieta svoju pasívnu legitimitáciu žalobca uviedol, že žalovaný je pasívne, vecne ako i procesne legitimovaným subjektom, nakoľko v predmetných „dohodách o pôžičke v hotovosti“, ako i procesných úkonoch žalobcu je označený menom, priezviskom, bydliskom a všeobecným identifikátorom - číslom občianskeho preukazu - W. vzťahujúcim sa výhradne k jeho osobe. Skutočnosť, že v dokumentoch - „dohodách o pôžičke v hotovosti“ je (na základe chybné informácie poskytnutej žalovaným žalobcovi) omylom uvedený údaj o jeho bydlisku „H. XX“ namiesto „H. XX“, nemôže za žiadnych okolností vyvolať právne následky absencie právnej legitimitácie žalovaného, nakoľko osoba žalovaného je v predmetných dokumentoch ako i v procesných dokumentoch žalobcu jednoznačne špecifikovaná (menom, priezviskom a číslom občianskeho preukazu) a žalovaný sám v konaní pred súdom prvej inštancie uviedol, že predmetné dokumenty podpísal a potvrdil, že bol subjektom, ktorého sa predmetné dokumenty týkajú.

4. Krajský súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Predmetom preskúmania danej veci je nárok žalobcu proti žalovanému vo výške 2.600,- eur s príslušenstvom, ktorého zaplata sa žalobca domáha z titulu vrátenia pôžičiek peňazí poskytnutých žalovanému.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalovaným vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky vo veci samej sú totožné s námietkami, ktoré boli uplatnené pred súdom prvej inštancie, s ktorými sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal a tieto preto nemohli prívodiť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Odvolací súd sa v celom

rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

7. V preskúmvanej veci žalobca uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 2.600,- eur titulom zmlúv o pôžičke, podľa ktorých poskytol žalovanému sumu 1.300,- eur zmluvou o pôžičke splatnou dňa 15.12.2013 a 1.300,- eur splatnou dňa 15.02.2014. Žalobca svoje tvrdenia v konaní preukazoval listinnými dôkazmi „Dohoda o pôžičke v hotovosti“ zo dňa 26.09.2013 a „Dohoda o pôžičke v hotovosti“ zo dňa 27.11.2013.

8. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

9. Podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke sú dohoda o predmete pôžičky a o čase jej vrátenia. Forma tohto dvojstranného právneho úkonu nie je predpísaná a postačuje len ústna dohoda.

10. Vzhľadom na charakter zmluvy o pôžičke, ktorá je reálnou zmluvou, je významné či skutočne došlo k odovzdaniu predmetu pôžičky, za akých okolností a čo bolo dohodnuté medzi účastníkmi, najmä v otázke vrátenia pôžičky. V prípade, pokiaľ je o takomto úkone vyhotovená písomná zmluva, táto sa posudzuje ako dôkaz o úkone a to o poskytnutí pôžičky. Jej obsah sa hodnotí vždy v kontexte s tvrdeniami účastníkov takejto zmluvy, prípadne s inými vykonanými dôkazmi.

11. Žalobca svoje tvrdenia preukazoval žalovaným podpísanými dohodami o pôžičke v hotovosti. V Dohode o pôžičke v hotovosti zo dňa 26.09.2013 žalovaný uznal dlh ako pôžičku voči žalobcovi v celkovej sume 1.300,- eur s tým, že táto bude splatná po vzájomnej dohode jednorázovo 15.12.2013. Dohodou o pôžičke v hotovosti zo dňa 27.11.2013 žalovaný uznal dlh ako pôžičku voči žalobcovi v celkovej sume 1.300,- eur s tým, že táto bude splatná po vzájomnej dohode jednorázovo 15.02.2014. Pri oboch dohodách o pôžičke v hotovosti je pri podpise dlžníka uvedené meno E. B. a vlastnoručný podpis žalovaného. Žalovaný na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 04.02.2015 vo svojej výpovedi uviedol; „nevylučujem, že som navrhovateľovi podpísal ním predložené doklady, nachádzajúce sa na č. l. 4 a 5 spisu, označené ako „Dohoda o pôžičke v hotovosti“ zo dňa 26.09.2013 a 27.11.2013. Nevylučujem, že podpis pod menom E. B. pod uvedeným dokladom je môj, avšak ja si nepamätám, že by som tieto konkrétne doklady podpisoval. Pamätám si, že nejaké písomnosti som navrhovateľovi podpisoval, avšak nepamätám sa už vzhľadom na odstup času, aké“.

12. Za takto zistených okolností danej veci možno bez akýchkoľvek pochybností ustáliť, že medzi stranami tohto sporu došlo k uzavretiu ústnych zmlúv o pôžičke, že došlo k reálnemu odovzdaniu peňazí, a že došlo k dohode strán sporu o tom, kedy má požičané sumy žalovaný žalobcovi vrátiť. Pokiaľ súd prvej inštancie mal za to, že existencia ústnych zmlúv o pôžičke medzi sporovými stranami bola preukázaná vykonaným dokazovaním, vylúčením účastníkov, písomnými dôkazmi predloženými žalobcom, odvolací súd môže len konštatovať, že tento záver súdu prvej inštancie obsahu spisu a vykonaným dôkazom zodpovedá.

13. Dôkazné bremeno nesporne zaťažovalo žalobcu, ktorý spíňac si svoju povinnosť tvrdenia, teda, že so žalovaným uzavrel zmluvy o pôžičke a preto poskytol finančnú hotovosť 2.600,- eur, uniesol bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu, keďže v konaní svoje tvrdenia preukázal. Za rozhodujúce dôkazy, ktorým mal súd prvej inštancie nepochybne preukázanú existenciu pôžičiek boli práve dôkazy predložené žalobcom korešpondujúce s výpoveďou žalovaného, ktorý nevyvrátil, že dohody o pôžičke v hotovosti zo dňa 26.09.2013 a 27.11.2013 podpísal. V predmetných dohodách o pôžičke uznal záväzok voči žalobcovi čo do dôvodu aj čo do výšky.

14. Pokiaľ žalovaný v konaní namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu, následne práve žalovaného zaťažovala preto povinnosť podľa § 120 ods. 1 O.s.p. na preukázanie jeho tvrdení označiť dôkazy.

15. Dôkazná povinnosť má zabezpečiť účastníkovi konania unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom na ňom spočíva. Účastník konania, na ktorom podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z aspektu hmotného práva, toto

bremeno neunesie, výsledok konania vyznie v jeho neprospech, ak na svoje tvrdenia nebude produkovať potrebné dôkazy.

16. Žalovaný uzavretie zmluvy o pôžičke popieral, avšak na svoje tvrdenia neponúkol súdu žiadne dôkazy a naopak žalobcovi sa v konaní podarilo preukázať, že žalovanému prenechal finančné prostriedky a to vo výške 1.300,- eur, ktoré mu mal žalovaný vrátiť do 15.12.2013 a 1.300,-, eur, ktoré mu mal žalovaný vrátiť do 15.02.2014. Svoj záväzok riadne a včas v celom rozsahu riadne nesplnil, žalobcom uplatnený nárok proti nemu je teda opodstatnený a preto súd prvej inštancie správne uplatnený nárok žalobcovi priznal.

17. Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

18. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi bol priznaný nárok na náhradu trov konania. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku.

19. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednomyseľne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).